

Jerzy Miskowiak
Elisabeth Jerichau-Baumann
312 sider
Frydenlund

En overskudsagtig dejlig bog. Fyldt naturligvis med en masse af de prægtige billeder, der har gjort Elisabeth Jerichau-Baumann så elsket og fascinerende. Og også historier, der omgiver den fantastiske kunstner. Humor som da man ville have hende til at flytte atelier for ingen-ved-hvilken-gang, og så gik direktøren for Kunstmuseet, Marstrand, personligt ned til hende for at se hende stå på en trappestige foran et kæmpelærred med hovedet indbundet i et stort tørklæde for tandpine, et diende barn ved brystet og i venstre hånd paletten og et stykke smørrebrød.

Det var nationalromantikens enfante terrible, om man ville.

Med pragtværket her får vi i grundig tekst og alverden af hendes dejlige malerier historien om den kvinde, der stort set gjorde, hvad der passede hende. Og som såvel i 1800-tallet som til en vis grad nu har delt vandene i en sådan grad, at, tør vi godt sige, hendes lige aldrig vil vindes.

En kunstner som tænkte skråt, som med uhyre akuratesse var i stand til at indfange den portrætteredes følelsesudtryk, og som i den grad var i stand til at formidle det videre.

Elisabeth Jerichau-Baumann var en ener på sit felt, og mon det hænger sådan sammen, at hendes tid og kunsthæller dengang var bange for konkurrence, bange for en kvindelig, formidabel billedskaber og derfor var nødt til at skabe afstand til hende. Man var vist merre optaget af efterdønningerne fra Guldalderen.

Langsomt, meget langsomt, måtte den samlede, danske kunststand acceptere hende, for hun havde da trods alt studeret kunst i Tyskland, og male jo det kunne hun da også, og kom også herefter rimeligt hurtigt ind i de veletablerede kredse som f.eks. Johanne Luise Heiberg og malede portrætter både af kongelige og H.C. Andersen.

Alle disse historier er med i bogen, der har den opsætning og karakter, som man vil frydes over, når man er interesseret i en dansk kunstner, hvis formåen og udtryk på lærredet rækker langt ud over de danske grænser, og som samlede inspiration i inderlig nysgerrighed overfor internationalt udsyn.

En ganske, ganske fornem præstation af Jerzy Miskowiak, der iverdigt er læge og forsker.